

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XII. Mulier igni damnata, licet in ardenteis flamas coniecta
esset, Virgine tamen adiutrice, ex illis intacta euasit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

MIRAC. VIRG. XII.

*Mulier igni damnata, licet in ardenteis flamas coniecta
effet, Virgine tamen adiutrice, ex illis intacta evasit.*

Anno à liberatore, ac seruatore nostro edito, millesimo centesimo, spectatae integritatis coniuges Galli patria Lugdunēs uniam natam habebant, quam plus oculis suis amabāt. Illam aequali adolescenti desponderunt. Sed quia filiae desiderium minimè ferre poterant; nec poterant pati, ut à dulci conspectu diuelleretur; domum ipsum generum traduxerunt, ut una adiungeretur ac fieret familia. Hunc cùm socrus ardentī, honesto tamen amore prosequeretur; maledici, & rabulæ eam turpi amoris flamma exuri, & flagrare dicebant; eaq. fama per totam illam regionem uagabatur. Misera socrus molestè ferebat, sibi tantam infamiae notam inuri, & se iam in maledicorum uoculas esse cōiectā. Quamobrē stulta, Deo ac diuinæ iustitiae diffidēs, ad eam insaniam peruenit; ut cogitare inceperit, de genero è medio tollendo. Initio igitur impio consilio, rem ipsam nefandam, & inauditam aggreditur, & in generum iram omnē euomit. Comparata n. pecunia, qua duos rusticos corruperat, illi locat insidias. Secerat fortè pater cum filia, animi gratia, in proximum suburbanum. Delecti ad facinus agrestes, & ferocissimi in abdita, & obscura aedium parte abditi, generum illuc à socrū, dedita opera missum strangulant. Villici, patrata caede, abeunt; socrus autem eum in lecto

lecto exsanguem ita collocat; ut non mortuum sed dormientem, & somno oppressum dices. Cum in urbē una cum filia, pater rediisset, parato iam a socrū prādio, heus, ipsa filiae inquit; uirum tuum ad prāndium uoca. At misera, marito in lecto mortuo reperto, exanimis concidit; quae ubi ad se rediit, repleuit cōclum querelis & clamore. Nefanda uero caedis conscia, & ipsa feminea arte lacrymas uī expressit; ita ut tecta, aedesq. femineo ululatu replerentur. Per urbē rumor perfertur, & ubi illud ab ijs qui adolescenti gene re proximi erant rescitum est, socrum in iudicio, uti suspectam criminis accusant. Reām itaq. peractam, & indicij uictam, poenam sequi oportebat, ut igne cre maretur. Die constituta, quae ad supplicij locum deducenda erat, templum Virgini sacratū, quod in ipsa uia erat extructum, adiuit, Virginem piē, ac sancte inuocans. Illuc perducta, extructa pyra in ignem coniicitur; cumq. per aliquod tempus in ea morata fuisset, ligna omnino combusta fuerunt; neq. ex illis flammis ullum mulieri detrimētum allatum est. Quarē aduersarij iterum taedas, faces, atq. alia ligna super addenda curauerunt. Verū eorum conatus nihil ef ficit, ab igne diuinitus muliere seruata. Maxima illi ira perciti illam, quae iugo absumi non potuerat, ferro, ac telis conantur perfodere: quorum impetū præ tor, ac iudex reprimēs, ab omni ui, atq. iniuria eos iubet abstinere. Eam uero iudices publico iudicio ab soluerunt, indignum facinus existimantes, eam homi num sententiis perdere, cui diuino iudicio salus affrebat. crepta deinde ipsa ē flāmis, ac summa virginis, & filij clementia seruata, tempus nācta est eorum di-

C ligenter

ligéter perpendé dorū; quae in toto uitae cursu admiraverat. Quamobrē non sine intimo animi dolore antea etiam uitam, si quid minus purè aut minus piè gesserat, desfuit; & triduo post extremum diem obiens, commigravit ad meliorem uitā. *Quis autē est ita stolidus,* qui non censeat ab ipsa, cūm templum illud in itinere adiuit, tanto animi ardore eorum quae deliquerat, misericordiam fuisse imploratam ab immortali rege; ut immortale illud beneficium ad Dei, Virginisq. gloriam fuerit consecuta?

MIRAC. VIRG. XIII.

In Cisterciensis sepulchro, angelicae salutationis uerba AVE MARIA, aureo litteris cädidissimo lilio in scripta reperiuntur.

Eques Illustri genere ortus, magnisq. diuitijs affluens, diuino afflatus instinctus, ab ijs reb. secessit, quas pleriq. hominū maximis uotis exceptare, magni q. aestimare solent; ac se Cisterciensium ordini adstrinxit, licet autem spectatae esset probitatis ac pietatis, quām minimē dubijs signis indicarat, tantis opib., ac fortunis ultrò contemptis; litterarum tamen omnino erat imperitus. Eam rē Cistercienses iniquè, & aegrè ferentes, quōd tantus uir perpetuo inter priuatos, famularesq. coenobitas, ob imperitiam connumerandus esset; illi litterarū magistrum compararunt, qui unū illud ageret, & omne studium, ac industriad in eo erudiendo poneret. Et si in ea re diu laborauit, periculumq. de eo magister fecit; ita tamen ille compertus est ἀσθεκαλος, ut ne-

mi-